

бытакъ, un assomeur; 7. -са, vr. se détruire; 8. -вамеса (единъ другъ), s'entre-tuer.
Убиване, sn. le massacre; || (подъ копыто), Vétér. la bleime.

Убикнтарій (ересъ), sm. l'ubiquitaire m.

Убить [бывамъ] —, vn. rester sur la place. — путь, sm. chemin battu m.

Убийственъ, adj. meurtrier, homicide, assassin.

Убийство, sn. l'assassinat m, meurtre m; || (на подданика), le subjicide.

Убийцъ, sm. un assassin, meurtrier, jugulateur, égorgeur, tueur, coupe-jarret; || (на родини и др. м.), sc. paricide.

Ублажене, sn. la béatification.

Убождамъ, va. piquer, poindre.

Убождане, sn. la piqûre; || fig. la morsure.

Уборевамъ, va. démentir, repousser, nier, réfuter, impugner.

Убореване, sn. la réfutation; || (насрѣщенъ отговоръ), la réponse; || Jur. la replique.

Уборевачъ, sm. un réfutateur.

Уборенъ дворъ, sm. les étableries f.

Уборливъ, adj. réfutable.

Уборна трѣва, sf. plante, l'arrête-boeuf m.

Уборъ, sm. l'étable f, écurie, bouverie f, bouverin m; 1. вкарвамъ въ —, va. établir;

2. държане въ —, la stabulation; 3. плащащъ или поемъ за —, l'établage m.

Убѣждамъ, va. séduire, arraisonner.

Убѣдителенъ, adj. f. probante.

Увалевамъ, va. triper; || -васа, v. imp. il se frire.

Увардеване [съ —, prép. sauf.

Уваровитъ (скълъкамъкъ), sm. l'ouvarovite f.

Уварявамъ и -римъ, va. se réduire.

Увратъ, sm. l'arpent m.

Увертиора, sf. Mus. l'ouverture f.

Увеселене, sn. la dissipation, distraction f.

Увеселителна пѣсни, sf. bachique, adj.

Увеселително срѣдство, sn. fam. l'amusoire f.

Уветѣль, adj. vieux ou vieil, obsolète, invétéré, usé, d'occasion f; 1. fig. suranné; 2. fam. perruque; 3. (за дрѣха), râpé, mûr.

Уветѣлы мысли, sf. pl. la vieillerie.

Уветѣвамъ, va. vieillir, s'invêterer, laisser suranner, user. [s'enrouler.]

Увивамъ, va. enrouler, entortiller; || -са, vr.

Увиване, sn. l'enroulement m.

Увирамъ, va. fourrer; || -са, vr. se fourrer, se mêler de, descendre. [tomber.]

Увисновамъ, vn. pendre, s'avaler, plier,

Увисноване, sn. Chir. le prolapsus; || (на стемъ), Mar. la quête. [babine.]

Увисната жуна (у нѣкои животны), sf. la

Увиснать, adj. tombant; || fig. suspendu.

Увисната бузы, sf. pl. fam. l'abajoue f.

— плодове (на корень-тъ още), sn. p. récoltes pendantes par les racines.

Увлачане (дѣвойка), sn. le rapt.

Уволнене, sn. l'affranchissement m, manumission, retraite, exemption f, renvoi m; || Milit. la cartouche; || (отъ служба), la réforme. [congeable m.]

Уволнена дѣржава (ниас), sf. Jur. domaine

Уволненъ, adj. démissionnaire, exempt de.

Уволнивамъ. va. affranchir, dispenser de, congédier, renvoyer, exempter, remercier.

Увъ! interj. ouf.

Увѣковѣчевамъ, va. éterniser, perpétuer.

Увѣковѣчеване, sn. la perpétuation.

Увѣничавамъ, va. couronner.

Увѣничане, sn. fig. le couronnement.

Увѣчна трѣва, sf. plante, le bêhen.

Увѣрене, sn. l'affirmation f, persuasion, assertion, assurance, foi, conviction f, cr  dит m, protestation f, contr  lage, contr  lement m; 1. двоенъ твътеръ за повече —, le contrôle; 2. записвамъ въ двоенъ твътеръ за —, va. contrôler; 3. изгубване —, d  cr  itement, iav; 4. движамъ — или та-чене отъ нѣкого, va. d  cr  iter; 5. изгуб-вамъ си почитането, vn. se d  cr  iter; 6. нѣмамъ — на нѣкого, vn. se méfier de; 7. въ — на което, en foi de quoi, sur la foi de; 8. за — на, Jur. en t  moин de quoi, m.

Увѣроность, sf. la certitude, créance, assurance f.

Увѣренъ, adj. assuré, affid  , sûr, s. m. agent. — адвокатъ, sm. un avoué.

Увѣрителенъ, adj. convaincant, convictionnel, concluant. [muet m.]

Увѣрително доказателство, sn. temoin

Увѣрявамъ, va. affirmer, assurer, certifier, vérifier, avérer, garantir, soutenir, acroire,    protester, convaincre; 1. Jur. vidimer; 2. fam. promettre; 3. (за истинско), maintenir; 4. (нѣкого въ нѣщо), faire croire; 5. (публично въ нѣщо), fam. faire profession de; 6. (въ скѫдница), légaliser; 7. -са, vr. se convaincre, s'instruire de; 8. (съ нѣщо), répondre de; 9. (за нѣщо), se pénétrer de.

Увѣхналь, adj. ratatiné.

Увѣхнить, adj. flétri, fan  , mollassе.

Увѣхнувамъ, vn. se flétrir, se faner, mourir;

1. увѣхнува, v. imp. il se passe; 2. прави да увѣхне, va. flétrir, faner; 3. увѣхнуй-вать (за цѣбъя), v. imp. elles languissent;

4. който увѣхнува, Bot. marcescent, adj.

Увѣхнуване, sn. la flétrissure; || (младоцы на дѣрието), Bot. la d  curation.

Угадателенъ, adj. conjectural.

Угаждамъ, va. deviner, conjecturer; || което може са угадае (угадливо), devinable, adj.

Угаждане (по пилътѣ), sn. l'auspicine f.

Угаждане, sn. pl. les prévisions f.

Угаждачъ, ка (на книги), s. tireur, euse de cartes; || (на себѣ -си), un fricoteur.

Угаръ, sm. la jachère, gu  ret m, sole f; орж -гари, va. Agric. jach  rer.